

ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERL. ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING

No. 243.

Deel XI.

1 Jan. 1942.

Adres der Redactie :

Dr. D. MAC GILLAVRY, „De Haaf”, Bergen, N.H.,
Nederland.

INHOUD : D. Mac Gillavry : Bij den aanvang van deel XI. — A. J. Besseling : Nederl. Hydrachnidae (Gen. Hygrobatas). — B. J. Lempke : Nog eens de twee Ortholitha's. — J. B. Corporaal : Cleridae collected by Dr. D. L. Uyttenboogaart in South Africa. — B. H. Klynstra : Boekbespreking. — D. Mac Gillavry : Praemortale netheid bij een oorsworm. — D. Mac Gillavry : Oud nieuws. — D. Mac Gillavry : Massaal optreden van insecten. — A. de Buck : Een vondst van *Culex (Barraudius) modestus* Ficalbi in Nederland. — A. de Buck : Een doorlopende broedplaats van *Anopheles plumbeus* Stph. in Amsterdam. — J. B. Corporaal : Mededeelingen van den Bibliothecaris.

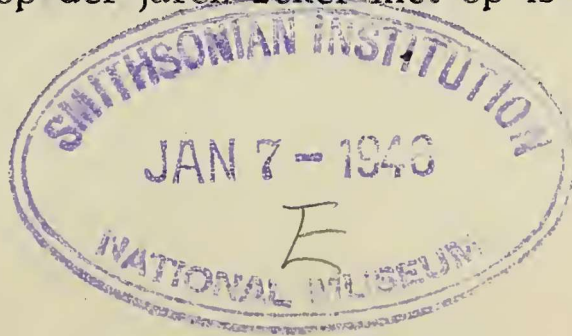
Bij den aanvang van Deel XI.

Nu van de Entomologische Berichten gedurende iets meer dan 40 jaren tien deelen verschenen zijn, mogen wij bij den aanvang van het elfde deel enkele woorden aan de geschiedenis dezer publicatie wijden.

Ofschoon aan de interpellatie van D. ter Haar in 1900 (Zomervergadering te Oosterbeek) toen slechts een zeer koele ontvangst ten deel viel, heeft zij niettemin den stoot gegeven tot het in 't leven roepen van dit tijdschrift. Al was het begin min of meer aarzelend, en waren het toen bijna alleen J. Th. Oudemans, C. L. Reuven en A. J. van Rossum, die de bladzijden vulden, al spoedig kwamen ook van andere leden bijdragen binnen. De omvang nam toe, vooral toen A. C. Oudemans er de meeste zijner „Acarologische Aanteekeningen” voor bestemde, en ruimen financiëelen steun verleende, wanneer hierdoor de omvang te groot werd.

Daarna werd besloten, het aantal pagina's van ieder nummer te beperken tot hoogstens 16, tenzij de schrijvers, die bijdragen van grooten omvang inzonden, of op bijzonderen spoed gesteld waren, het voorbeeld van A. C. Oudemans wilden volgen. Ook werd de grootere toevloed van kopij opgevangen door eene vergrooting van den bladspiegel.

Wij meenen thans te mogen zeggen, dat de inhoud dezer publicatie er in den loop der jaren zeker niet op is achter-

JAN 7 1946

uitgegaan, en wanneer de leden der N.E.V. onze redactie door het inzenden van korte bijdragen blijven steunen, kan ook aan de toekomst van dit tijdschrift niet worden getwijfeld. Voor onze Vereeniging is het blad van veel waarde voor instandhouding van onze ruilrelaties ten behoeve van de bibliotheek, en ook zijn wij er van overtuigd, dat het den onderlingen band tusschen de leden niet weinig versterkt.

D. MAC GILLAVRY.

Nederlandsche Hydrachnidae.

Genus *Hygrobates*.

H. fluviatilis (Ström.) 1768.

Bij adulti van deze soort werden exemplaren waargenomen, waarbij de nappen ter eene zijde waren gereduceerd tot 2 of 1 stuks.

Een drietal nymphen, aangetroffen in gezelschap van adulti van deze soort, vertoonen de volgende merkwaardigheden. De epimeren zijn kleiner dan die van *calliger*, afgebeeld door *W a l t e r* (1907 Rev. Suisse Zoöl. v. 15 T. 61 fig. 35). De huid is als bij *calliger* aan de zijden duidelijk geribd, de rugzijde is echter geheel gefacetteerd. De palpi naderen weer meer die van *calliger*. Bij de adulti van deze soort wordt de ventrale zijde van P iv door twee haartjes verdeeld in 3 stukken, waarvan het middelste en het distale ongeveer even groot zijn. Bij mijn bovenbedoelde nymphen is dit eveneens het geval. Bij de adulti van *fluviatilis* daarentegen is het middelste stuk dubbel zoo groot als het distale. Aannemende dat mijne nymphen tot *fluviatilis* gerekend zouden moeten worden, volgt hieruit dat het vermelde kenmerk ter onderscheiding van de adulti voor de nymphen niet opgaat.

H. longipalpis (Herm.) 1804.

Bij het ♂ van deze soort komt reductie van het aantal nappen aan een zijde tot 2 voor.

In het nieuwste werk van *V i e t s* (1936 Tierw. Deutschl.) bezit *longipalpis* een gebogen ventrale rand aan P iii en een afgeronde mediane rand aan de 4e epimere; *prosiliens* bezit een rechte ventrale rand aan P iii en een gebroken mediane rand aan de 4e epimere. Het wil mij voorkomen dat het eerste onderscheidingskenmerk wordt overschat; noch in een der gepubliceerde afbeeldingen; noch in mijn materiaal ontmoette ik een palp met een duidelijke convexe ventrale rand aan P iii.

Wat het 2e kenmerk betreft, geloof ik dat de 4e epimere in den regel het midden houdt tusschen de beide afbeeldingen 271 en 272a bij *V i e t s* (1936), en dus vijfhoekig is met een mediane rand, waarvan het voorste deel recht en het achterste stuk gebogen is. Ook bij *P i e r s i g* (Deutschl. Hydr.) is de 4e epimere vijfhoekig.